

(המשך מעמוד 37)

אחרים. הוא חוקרם לרתיים. זהו חוק שמרני, ויש פער ברור בינו לבין אורח החיים במדינתו. זהו חוק שפשוט לא מתאים למציאות בה אנחנו חיים. הוא גורם לכך שילדות בנות 15 משחקות בגברים."

על המיקרה האישי של מישל ארוס אומרת אלוני: "אני משתתפת בצערו. לדעתי, הקיבוצניקים הם החברה הכי צנועה בעולם. זה לא כסדר מה שהם עשו לו. לקחו חוק יבש והתעללו בכך אדם".

זיווית אברמסון, פסיכולוגית, אומרת: "החוק בהחלט טוב. קיום יחסימין זה דבר שיש בו מורכבות גדולה מאוד. הוא דורש בגרות בכל המובנים — בגרות ריגשית, היכולת לצאת מעצמך ולהתייחס לזולת. יש כמוכן סיכונים של הריון ומחלות, ולקיימת האחריות הזו כמעט לא קיימת מתחת לגיל 17."

"הצעירים החילוניים של היום מן בולבלים בשאלה מתי יש להתחיל לקיים יחסימין. לפעמים עושים את זה

כדי למרוד בהורים, ולפעמים כדי למי צוא חן. אלה סיבות לא טובות ולא נכונות.

המבוגרים צריכים לעזור לצעירים להגביל את עצמם.

את זה שהגבר לברו נאשם. הייתי משנה. זו גישה לא נכונה למין — כאילו הגבר הוא זה שעושה לאשה. לדעתי, גם הבחורה צריכה לשאת בעונש."

מוסיפה אברמסון: "הטבע מסר רר בצורה כזו, שלכל אחד מבעלי החיים יש תכונות, המהוות גורם למי שיכה מינית."

"אצל הכלבים, למשל, ריח הווסת של הכלבה מהווה גורם משיכה. אצל בני האדם, חלק מהתכונות האלה קשורות בגיל צעיר: שדיים וקופים, עור חלק, וכד'. האיכויות הגופניות הללו הן איתות לגירוי מיני אצל הגברים. אבל ההבדל בין בני אדם לבין חיות הוא שבני האדם אינם פועלים פעולות אינסטינקט הנתפסות עלי ידי החושים, אלא על ידי מערכות מורכבות יותר."

על זמר, לא שונה במחשבות מבחורה מבוגרת."

ואילו נאוה, תלמידת-תיכון בת 16, צוחקת כשיא שומעת על החוק. "בכלל לא ידעתי שיש חוק כזה. אני חושבת שגם ילדות אחרות בכיתה שלי לא יודעות. כן, גם אלה שמקיימות יחסימין".

נאוה צוחקת מהחוק, אבל מישל ארוס והרבה גברים אחרים שנכחו לא צוחקים. הם נזהרים.

ומה אומרת טובה סנהדראי, מי שיומה את השינוי בחוק?

"גם היום הייתי חוזרת על שינויי החוק, אני מצדיקה אותו במאה אחוז. אחד הנימוקים שלי אז, שיש חוק לגבי גיל הנישואים. נערה מתחת לגיל 17 לא יכולה להינשא. כי היא עדיין לא בשלה לחיים מיניים. זו גם הסיבה לחוק שלי."

"אז מה אם היום הנערות נראות מבוגרות יותר?" שואלת מכריזה סנהדראי. "זו עדיין לא סיבה לשכך איתן. נערות בגיל הזה צריכות להיות בבית הספר וללמוד, ולא לעשות דברים כאלה."

"אחרי שהחוק שונה, פנו אליי עורר כידון והתלוננו שהכשלת אותם. אני חושבת שזה בסדר גמור שהכשלת את היום. ילדות נראות מפותחות, אני מיכתבים שילדות שולחות לי, ואני רואה איך הן מתנהגות בהופעות. מה הן לוחשות בטלפון. ילדה בת 16 שהווה

"הדברים הללו אמורים לגבי המי שיכה הפיסית. יש גורם נוסף בעניין זה, הגורם הנפשי. ככל ענייני-המין יש העניין התחרוטי, ולגברים יש תפיסה כזו, שעם בחורה צעירה ולא-מנוסה אפשר להצליח יותר, ואצלה גם צריך לעמוד פחות בהשוואות ובתחרויות. כתוצאה מכך הם שואבים יותר ערך עצמי ממערכת-יחסים עם בחורה צעירה, וזו המטרה העיקרית ביחסים הללו. "לאהוב צעירות זו לא סטייה. אבל ככל שלגבר יש יותר הערכה עצמית, וככל שהערכתו העצמית איננה תנונה בספק, כך הוא יעדיף בתינוג בעלת מישקל סגולי גבוה יותר."

סובלים? שישבלו!

ל צביקה פיק יש מעריצות רבות שהן כנות פחות מ-17. חלקן אף מציעות הצעות מיניות. פיק מגיב על החוק בתדהמה: "ואהו, זה המון שנים בכלא!" הוא אומר, "לדעתי צריכה להיות הגבלה של גיל, אבל לא הגבלה כמו של החוק. לתת עונש למי שקיים יחסימין עם בת 17 הרי זה ממש אבסורד! זה לא מתאים למציאות של היום. ילדות נראות מפותחות, אני רואה מיכתבים שילדות שולחות לי, אני רואה איך הן מתנהגות בהופעות. מה הן לוחשות בטלפון. ילדה בת 16 שהווה

הוא נתן ציורים מזוייפים כערבות. ידיו ביחה את המתמחה של העוכב. המישטרה טוענת שנתן המחאות מזוייפות כערבות

מנהל-הסניף חרג מסמכויותיו והעניק אשראי של מיליונים לאנשים שונים. אחר מן הנהנים היה ראובן ("רונבויץ") פסחוביץ, כשהתגלו מעשיו של הכנקאי, תבע הבנק מפסחוביץ, כתביעה הראשונה, 2.5 מיליון פרנק ובסך-הכל 16 מיליון פרנקים. המערכה השניה התחוללה בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, ב-1973.

לפני השופט המחוזי דאז, מרדכי קנת, התבררה תביעה של הבנק השווייצרי נגד פסחוביץ. בכתב-התביעה נטען כי פסחוביץ הפקיד בבנק יצירות-אמנות גנבות, ומשך אשראי עצום.

במשך שנתיים התנהל המישפט נגד פסחוביץ. הוא היה רצוף בהתפתחויות מדהימות, כמו הקלטות סודיות של שיחות עם המתמחה של השופט קנת, שבעיקבותיהם סיימה המתמחה את תפקידה. לפסחוביץ היה יריד אישי, הטייס ואיש-העסקים אליהו בכמן. הוא התנדב לעזור לחבר בצרה. הטייס ניהל רומאן עם המתמחה של השופט קנת. את הדיבורים ביניהם, במהלך הרומאן, הוא הקליט. פסחוביץ התבסס על הקלטות אלה והאשים את המתמחה בכך שקיבלה במהלך המישפט מתנות מנציג הבנק השווייצרי, הוציאה מידע סודי והעבירה אותו לנציגי הבנק, וגם סיפקה לשופט קנת מידע שנועד להשחיר את שמו של פסחוביץ.

רונאר אחד מזוייף

נציגי הבנק טענו במישפט שפסחוביץ ניסה, "להכיש" עליהם רומאנים עם דוגמניות, והפריע להם בעבודתם. בין היתר השמיץ בכמן לפני השופט קנת את דיבריו המתמחה, שאמרה כי קנת מחכה כבר זמן רב לאיזה מישפט במבסטי שיקפיץ אותו לעיתון. צריך הרבה אומץ, אמרה, כדי לזכות את פסחוביץ במישפט. קנת לא יכול... אחרי שנתיים של מישפט סוער הורשע פסחוביץ. הוא חוייב להחזיר לכנק השווייצרי 2.7 מיליון פרנקים. הוויילה שלו בסניף, על כל תכולתה, הוצעה למכירה פומבית. אנשים רבים קנו שם מציאות כמו שטיחים פרסיים, וילונות יקרים. היו שם גם ציורים, ואף רונאר אחד שנמכר אז ב-20 אלף לירות — כתור מזוייף, כמוכן. המתמחה, כפי שנמסר ממזכירות בית-המישפט בלשון לאקונית, "סיימה את עבודתה".

על חשבון הבארון

המערכת השלישית של פסחוביץ עם החוק תתחיל בחודשים הקרובים. האם גם הפעם יתברר כי הוא הציע ערבויות מזוייפות? האם הוא הפעיל שוב את השיטה כשתחת הציורים המזוייפים הוא הציע לקורבנותיו צ'קים מזוייפים? על כך יצטרך להחליט בית-המישפט. פסחוביץ, כיום בן 53, נולד ברומניה. הוא עלה לארץ בגיל 13 עם אביו, שהיה חזן, אמו, אחיו ואחותו. במשך שלוש שנים היה בקיבוץ, ובתקופה מסיימת אף עבר בתעשייה הצבאית כמסגר. אך פסחוביץ ראה לעצמו עתיד אחר. הוא יצא לטייל בהולנד. המשיך לפרנקפורט, ושם החל בקריירה שהפכה אותו תוך כמה שנים ממסגר צעיר למיליונר מבוקש. את דרכו בפרנקפורט התחיל כנהגו האישי של הברון ארנסט פון-דר-היידה, סוחר ידוע ביצירות-אמנות. הברון אימץ את המסגר הצעיר, ולימדו אותו את סודות המיקצוע. פסחוביץ למד.

הוא התחתן עם צעירה בשם אילזה, והחל עוסק בעסקי-אמנות. לפני שנים הוא סיפר להעולם הזה כי ביו-69 לקח בהתמוטטות עצבים, עבר טיפול בהרמה, וכשהתאושש עלה לישראל. הוא נבנה וילה מפוארת בסביון, ואף תרם כספים לקרן לרכישת פאנטומים עבור צה"ל. הפעם, למטוס לביא. הוא כנראה כבר לא יוכל לעזור. **רונאר אנמלר**

פסחוביץ עשה זאת שוב

האם ראובן פסחוביץ עשה זאת שוב? איש-העסקים התל-אביבי נעצר לפני שבועיים, יחד עם מרדכי גוטמן, בחשד למירמה וזיוף בהיקף של מאות אלפי דולארים. בנובמבר 1986 חתמו השניים על חוזה עם חברה גרמנית בשם קוצרה. לרכוש ממנה סוללות נטענות מתוצרת סוני. פסחוביץ וגוטמן הציעו לחברה הגרמנית, כביטחונות, המחאות בסך 320 אלף מארקים גרמניים. לטענת המישטרה, ההמחאות מעולם לא ניפרו. כי היו מזוייפות. החברה הגרמנית לא קיבלה תמורה עבור הסחורה שסיפקה לשניים. השופטת חיה פרץ האזינה בקשב רב לטענת נציגי-המישטרה. היא החליטה לשחרר את החשודים בערבות, ועיכבה את יציאתם מן הארץ. המערכה השלישית ביחסיו של פסחוביץ עם החוק החלה.

רומאן עם המתמחה

המערכה הראשונה התחוללה ב-1969, בסניף-בנק קטן בעיר שוויצית קטנה, בשם קויצלינגן, ליד הגבול הגרמני.

תמרוים

בלי תצלומי-זימה

נחוג ♦ יוסי-הולדתה 18 של **שטפי גראף**, כמעט אלופת הטניס של וימבלדון, בה נוצחה כגמה, למרות 45 הנצחונות הרצופים בהם זכתה העונה. גראף ממוצעת הקומה (1.70 מטר), ילידת עיירה בקרבת עיר-האונגרי בריטיה הגרמנית היידלברג, היא בתו של כדורגלן חובב שביקשה להתחיל לשחק טניס בגיל ארבע (ובגיל שבע שיחקה עם בן שכנים שנתפרסם לימים כילד-הפלא של הטניס, כוריס בקר), מעריצה של הזמר ברוס ספרינגסטין, חולמת על קריירה של ניהול בית-מלון ודחתה, השבוע, הצעה של ירחון-הזימה נפטרהאוז לסידרת תצלומי-עירום תמורת 270 אלף דולר.

עם הקידומת הנבונה

נחוג ♦ יוסי-הולדתו 40 של **אליקים רובינשטיין**, מזכיר-הממי שלה ולשעבר ציר ישראל בווינגטון, היועץ המישפטי של משרד-החץ ומקורבו של משה דיין. רובינשטיין הרתי הקפיד להוכיח למסוכים במסיבת

מזכיר רובינשטיין לפי המסורת היהודית

יוסי-ההולדת שלו שלפי המסורת היהודית גיל 40 הוא גיל הבינה.

גם נוהג ייק

נחוג ♦ יוסי-הולדתו 60 של **חיים לבב**, ראש עיריית נהריה, בת 30 אלף הנפש, זה ארבע שנים. לבב, יליד רומניה ולשעבר איש קיבוץ גבעתי-בנר שברום, היה משך שנים רבות איש צבא-הקבע (אלוף-מישנה בגייסות השריון) ולאחר מכן פקיד בכיר בעיריית חיפה (מנהל אגף-הנכי-סיס) לפני שעלה (מטעם המערך) לראי שות העירייה של העיר שנוסדה על-ידי יוצאי גרמניה ובה גם נוהג לבב בקפדנות ייקית. כולל ביקורת נקיזן העיר מדי יום בשעה שש בבוקר.

בין אורחי-הכבוד

נחוג ♦ בושינגטון יוסי-הולדתה 70 של **קתרין גראהאם**, המו"לית של היומון וושינגטון פוסט רבי-ההש" פעה ושל שבועון-החדשות ניוסוויק ובעלת רוב המניות של שניהם. בין 60 האורחים הנכבדים במסיבת יוסי-הולדת-תה של גראהאם, בתו של איל-עיתונות יהודי ואלמנתו של עורך מצליח (שהת-אבד בידיה לפני 20 שנה), בלטו נשיא ארצות-הברית רונאלד רגן ושר-הביט" חזן של ישראל, יצחק רבין.

למרות כל המיליונים

נפט ♦ במיאמי, פלורידה, בגיל 81, "די" ג'ורג' ויז, איש-אקדמיה (נשיא האתון של אוניברסיטת תל-אביב ונגידה זה 17 שנים) ואיש-עסקים (לשעבר יו"ר מועצת-המנהלים של קונצרן הענק כלל), ויז, יליד פולין (בה נולד כשניו-יורק), היגר בצעירותו לארצות-הברית, כדי ללמוד רפואה, אך במקום זאת גילה עד מהרה את כושרו כעיתונאי כספים. גם כתעשיין מצליח (מיפעל-ליניר במכסיקו) לא זנח ויז את המדע (הוא קיבל תואר דוקטור לטעי-יולוגיה בגיל 44) ואת הפילנתרופיה (הוא הקים 30 בתי-ספר במכסיקו, תרם מיליונים לאוניברסיטה העברית בירושלים ולאוניברסיטת תל-אביב בירושלים) להקמת מיצפה-כוכבים במיצפה-הרדמון שבנגב.